

Investointi kestäviin ruokajärjestelmiin vahvistaa maailman kokonaisturvallisuutta pitkäjänteisesti

Suomi on vahvasti sidoksissa globaaliin ruokajärjestelmään mm. kansainvälisen kaupan vuoksi. Sen epävakaudet vaikuttavat suomalaisiin kuluttajiin ja yrityksiin niin suorasti kuin epäsuorasti. Yhteisen kaupan kautta kannamme myös ilmastonmuutoksen tuhoisat vaikutukset ruoantuotantoon. On tärkeää ratkaista ongelmat paikallisesti ja vakauttaa paikallisia olosuhteita, jotta voimme ennaltaehkäistä kriisejä, kuten nälänhädän, kriittisten luonnonvarojen tuhoutumista tai konfliktien syntymistä, ja samalla vähentää painetta siirtolaisuuteen. Tulevaisuuden kestävä sijoitukset tulee kohdistaa kehittyvien maiden kasvaville markkinoille, jossa on suuri ja heterogeeninen markkinapotentiaali.

Suomen tulee kohdistaa kehitys- ja ilmasto- ja rahoitusta sekä yritystukia kestäväan maatalous- tuotantoon ja paikallisten kumppanuuksien luomiseen. Kehittyvien maiden on oltava mukana prosessissa, jotta saamme ruokajärjestelmistä toimivampia, ekologisempia ja taloudellisempia. Rahoitusta tulee ohjata suoraan pientuottajille sekä innovaatioita tuottavaan yhteistyöhön tutkimuslaitosten, yritysten ja kansalaisjärjestöjen välille.

Fingon ruokaturvaryhmä esittää seuraavia keinoja:

- 1. Suomen kehitys-, kauppa- ja ulkopoliitiikan ja rahoituksen tulee edistää kestävä maataloutta****. Panostamalla kestävien globaalien ruokajärjestelmien kehittämiseen eri ulkopoliitiikan aloilla vastataan samalla moneen kestävä kehityksen tavoitteeseen: ilmastokriisin ja luontokadon hillitsemiseen, säädyllisen työn lisääntymiseen, köyhyyden vähentämiseen, terveyteen ja lisääntyneeseen turvallisuuteen. Näin ennaltaehkäistään kriisejä, kuten nälänhätää, konflikteja ja muuttoliikkeitä.
- 2. Suomi on kokoaan suurempi kestävien ruokajärjestelmien kehittäjä maailmalla.*** Johdonmukaisella rahoituksella Suomi osoittaa tukevansa kansainvälisiä pelisääntöjä, joita vastaan autoritääriset toimijat ovat hyökänneet. Kansalaisjärjestöt, tutkimuslaitokset ja yritykset ovat mukana edistämässä maatalouden ja metsäsektorin oikeudenmukaista vihreää siirtymää, mikä luo pohjaa myös Suomen viennille ja ulkomaankaupan vahvistamiselle.
- 3. Suomi kanavoi tukeaan paikallisten kumppanuuksien kautta, mikä on tuloksekkain tapa kehittää ruokajärjestelmiä ja niiden arvoketjuja.*** Suomalaisten järjestöjen, yritysten ja tutkimuslaitosten monipuolinen osaaminen kestävässä ruokajärjestelmissä hyödynnetään. Vahvalla paikallisella kumppanuudella ja tietotaidolla varmistetaan tuloksien jatkuvuus ja kestävyys, millä on pitkäkestoisia positiivisia vaikutuksia.
- 4. Suomi kohdistaa kehitysrahoitusta ruokaturvan parantamiseen ja etenkin pien- viljelijöiden aseman vahvistamiseen.*** Suomi vaikuttaa kansainvälisiin järjestöihin ja politiikkaan siten, että maatalouden ratkaisuja kriiseihin vahvistetaan. Investoimalla erityisesti nais-, pien- ja perheviljelijöiden koulutukseen ja järjestäytymiseen, sekä paikallisen PK-sektorin kehittämiseen luodaan investointivakautta, jalostusasteen nousua ja työllisyyden kasvua.

*Maatalous voidaan jakaa kestävän kehityksen osalta kolmeen peruspilariin: taloudelliseen, sosiaaliseen ja ekologiseen kestävyteen. Toimiva ja kestävästi kehittyvä maatalous edellyttää näiden kaikkien osa-alueiden toteutumista.